

virkelig Beklagelse skulde man vel efter flere Aars Samarbejde snarere kunne tænke sig laa i det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelser. Om imidlertid det, som Venstre nu foretager sig, i Lighed med, hvad det foretog sig i Grønlandsspørgsmaalet, maa ses under den Synsvinkel, hvorunder Fyrst Bülow saa Italiens Holdning, naar han gav dette Land Lov til at tage sig en Ekstravals med andre end dem, der hørte til den egentlige Alliance, ved jeg ikke. Det kan jo være, at det ærede Medlem og hans Parti vil finde saadant Behag i at danse med de demokratiske Partier, at virkelig det ærede Medlem Hr. Rode vil faa et af sit Livs, formoder jeg, skønneste Forhaabninger til en vis Grad opfyldt eller i alt Fald paabegyndt med det, der her sker.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte jo forskellige Ting, og en enkelt Ting vil jeg gerne have Lov til bestemt at modsige. Det ærede Medlem fremsatte nemlig den Udtalelse, at naar det konservative Parti ikke kunde komme med i denne Sag, var det, fordi det stillede Krav om den generelle Toldforhøjelse. Jeg maa hævde, at vi vel i og for sig — i hvert Fald Partiets store Flertal — ønsker denne generelle Toldforhøjelse, men jeg maa lige saa bestemt hævde, at man har erklæret sig villig til at forhandle udenom denne generelle Toldforhøjelse. Derimod mener vi ikke, at de Toldforanstaltninger, som der her foretages, fører til det, som de skulde føre til. I det hele taget rejser der sig jo ustandselig det store Spørgsmaal: Kan den Forbrugsindskrænkning, som maa tilvejebringes, hvis Handelsbalancen skal forbedres, alene fremkaldes ved, at en vis Klasse af Befolkningen i dette Land indskrænkes sig?

Det er den principielle Forskellighed i Opfattelserne overfor dette efter min Mening saa overmaade vigtige Spørgsmaal, jeg med eller uden forskellige Medlemmers Billigelse maa vende tilbage til, hver Gang en Sag som denne debatteres. Den Forbrugsindskrænkning, der ligger i det forelagte Lovforslag, er i ganske udpræget Grad af en saadan Art, at det kun virker overfor ganske enkelte Mennesker. Jeg er derfor fuldkommen overbevist om, at som forbrugsindskrænkende Foranstaltning vil det vise sig at være saare lidet værdifuldt, og jeg maa hævde, at den Ordning, her foreslaas, sammenlignet med den, som Partiet Venstre foreslog, før vi gik ud til Valg, efter konservativ Opfattelse er saare ringe. Da det konservative Parti forud for Valget den 11. April var af den Overbevisning, at de

af Ministeriet Neergaard forelagte Forslag ikke var vidtrækkende nok, kan der derfor aldeles ikke være Tale om, at vi kan mene, at disse Forslag her er det.

De Bestemmelser, som findes i det Lovforslag, der nu formentlig meget snart vil blive vedtaget, er, som fremhævet fra forskellig Side, i høj Grad af skattemæssig Karakter. Hvis der i Lovforslaget overhovedet skal findes nogen mod den almindelige Befolkning vendt forbrugsindskrænkende Foranstaltning, saa er den, alene at finde i de direkte Skatter. Jeg vil ikke benægte — jeg har ogsaa ved tidligere Lejligheder ofte hævdet det —, at man vel gennem Skattebestemmelser kan frembringe Forbrugsindskrænkning, men jeg maa lige saa bestemt hævde, at efter det Princip, hvorefter denne Forbrugsindskrænkning, foretages, vil dens Virkning blive, om end ikke absolut Nul, saa dog saare ringe.

Med Hensyn til de indirekte Skatter har jeg allerede sagt, at de efter min Opfattelse slet ikke virker forbrugsindskrænkende overfor den almindelige Befolkning. Jeg vil i denne Forbindelse gerne henstille til formentlig den højtærede Finansminister — som paa et vist Tidspunkt var indtegnet som Taler, men senere ikke i synderlig høj Grad har bæret Tinget med sin Nærværelse —, om han ikke kunde finde, at der var Anledning til at svare det ærede Medlem Hr. Lange paa det Spørgsmaal, han stillede til Finansministeren, og som gik ud paa, om Administrationen var af den Overbevisning, at de Skatter af indirekte Art, som indeholdes i dette Lovforslag, i deres Virkning vil komme til at give saa nogenlunde det, der her er nævnt. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som, om end indirekte, var inde paa det samme Spørgsmaal, lagde afgjort Ansvar paa dette Punkt paa den højtærede Regering, og dette kan jo nok til en vis Grad være rigtigt, men jeg maa dog paa den anden Side hævde, at hele Rigsdagen og da ganske afgjort alle de Partier, som stemmer for dette Lovforslag, maa bære deres Part af Ansvar, om denne Beregning skulde vise sig at være helt forkert, idet man jo har forskellige Erfaringer, som i høj Grad maa paalægge de enkelte Rigsdagspartier en Pligt til at stille sig forholdsvis reserverede overfor visse Beskatningsformer.

Udover disse Skattebestemmelser findes der i Lovforslaget Bestemmelser om Laan. Da vi i sin Tid vedtog Egaliseringsfonden, blev der ogsaa der vedtaget Bestemmelser om et Laan. Det Laan, der den Gang var Tale om, var paa ca. 100 Mill. Kr., det Laan,